

somheden fremover kun vil udbyde betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse.

Opnår virksomheden ikke en ny tilladelse, må den indstille sine aktiviteter omfattet af lovforslaget.

Efter forslaget til § 37 fastsættes der ikke regler for virksomheder med begrænset tilladelse om sikring af midler modtaget fra brugerne af udbydere af betalingstjenester. Dette svarer til, hvad der gælder i dag, uanset om der er tale om kreditkort, betalingskort eller forudbetalte betalingsinstrumenter.

Det foreslåede *stk. 4* indeholder imidlertid hjemmel til at fastsætte regler om sikring af midler modtaget fra brugerne for så vidt angår virksomheder med begrænset tilladelse. Bestemmelsen forudsættes anvendt, hvis der i forbindelse med administrationen af reglerne om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester skulle vise sig et behov for regler svarende til, hvad der gælder for betalingsinstitutter, jf. forslagens § 22.

Efter det foreslåede *stk. 5* kan Finanstilsynet dispensere fra kravet om tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1, til virksomheder, der har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal dog anmeldes til Finanstilsynet og registreres i overensstemmelse med § 90, inden virksomheden påbegyndes.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at virksomheder, der har en tilladelse i andre EU-medlemslande eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, til at udbyde betalingstjenester, ikke skal søge om en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, hvis den udenlandske tilladelse har et indhold, der ligner en tilladelse efter kapitel 3. Ved vurderingen af om der foreligger en lignende tilladelse, vil der blive lagt vægt på, hvilke vilkår der skal opfyldes for at opnå tilladelsen og de udenlandske bestemmelsernes beskyttelsesniveau. Derimod er det ikke en betingelse, at der gælder identiske vilkår i den anden medlemsstat.

Til § 38

Ifølge forslaget til § 38, kan en begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester i Danmark omfatte følgende aktiviteter:

- 1) betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser, eller
- 2) betalingstjenester omfattet af forslagens bilag 1, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, her-

under også agenter, for hvilke virksomheden har det fulde ansvar, ikke overstiger 3 mio. euro pr. måned.

Det skal i forbindelse med indgivelse af ansøgning om begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester angives hvilke aktiviteter, der ansøges om tilladelse til, jf. forslagens § 37, stk. 2, nr. 2.

Efter forslaget til *nr. 1* kan betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse derfor udbydes her i landet af udbydere, der er meddelt begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 38, nr. 1.

Selvom udbydere af tjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse ikke skal søge om tilladelse som en af de typer finansiell virksomhed, der er nævnt i forslagens § 2, stk. 1, skal de imidlertid følge lovens øvrige regler, herunder kapitel 5-8.

Et betalingsinstrument med begrænset anvendelse skal forstås i overensstemmelse med betalingstjenestedirektivets art. 3, litra k, der omfatter tjenester baseret på instrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve varer eller tjenesteydelser inden for udsteders forretningssteder eller i henhold til en kommerciel aftale med udstederen enten inden for et begrænset net af tjenesteudbydere eller for en begrænset række varer eller tjenesteydelser. Disse tjenester benævnes i det følgende tjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse.

Betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse kan kun anvendes

- 1) til at erhverve varer og tjenesteydelser hos udstederen af betalingsinstrumentet,
- 2) i et begrænset net af tjenesteudbydere, hvorved forstås at betalingsinstrumentet kun kan anvendes i et begrænset antal forretninger, eller
- 3) til at erhverve en begrænset række varer eller tjenesteydelser.

Der er tale om tre alternative krav, hvor betalingsinstrumentet kan opfylde et eller flere af de opregnede kriterier. Der er således ikke krav om, at et betalingsinstrument skal opfylde alle tre betingelser for at blive anset for at være et betalingsinstrument med begrænset anvendelse. Ved butikker eller forretningssteder menes der i det følgende både fysiske butikker og internetbutikker.

Vurderingen af, om der foreligger et betalingsinstrument med begrænset anvendelse, skal ske på baggrund af de anvendelsesmuligheder, der er tilknyttet det enkelte betalingsinstrument. Såfremt et betalingskort, der oprindeligt kun kunne benyttes hos en bestemt supermarkedskæde, bliver co-branded med et